

РЕШЕНИЕ

№ 3828

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 09.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1883** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Т. А. Р. А., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на И., чрез адв. Т. И. от САК, против Решение № УПВР-1/25.01.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила.

С жалбата са въведени отменителните основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК – противоречие на акта с административнопроизводствените правила, с материалния закон и несъответствие с неговата цел. Твърди се, че административният орган не е съобразил изложените от оспорващия факти, свързани с бежанската му история, в нарушение на дължимата преценка по чл.35 АПК и специалната разпоредба на чл.75, ал.2 ЗУБ. Сочи се, че в административното производство чужденецът се е позовал на основания, попадащи в обхвата на ЗУБ, като е заявил опасения, попадащи сред основанията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.2 ЗУБ, поради което конкретния случай не е следвало да бъде разглеждан в хипотезата на чл.13, ал.1, т.1 ЗУБ, вр. с чл.31, ал.8, б. „а“ от Директива 2013/32/ЕС. На следващо място, в жалбата се излагат твърдения за липса на анализ на обстановката в страната на произход на жалбоподателя, като в акта били цитирани части от справка

на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС, които били общи и не давали подробна и специфична информация, която да е относима към заявената от жалбоподателя принадлежност към духовно учение „Е.-е-Н.“, нито за отношението на иранската държава към последователите на учението. Моли съда да отмени решението на интервюиращия орган при ДАБ като неправилно и незаконосъобразно и да върне преписката за разглеждане и произнасяне на административния орган в производство по общия ред.

В хода на устните състезания, жалбоподателят, чрез адв. И., поддържа аргументите, изложени в жалбата. Заявява, че посочените от жалбоподателя основания попадат в обхвата на ЗУБ, поради което не са налице основанията на чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Посочва, че от представените пред съда доказателства е видно, че спрямо чужденеца е налице опасност от преследване поради свързаността му с „Е.-е-Х.“, като от справката за страната му по произход е видно, че последователите на течението са преследвани и задържани произволно.

Ответникът - интервюиращ орган при ДАБ, чрез процесуален представител юрк. П., изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. В представени по делото писмени бележки излага подробни съображения за законосъобразност на оспореното решение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на закрила вх. № РД09-ВР-47 от 05.01.2022 г., по описа на отдел „ПМЗ-кв.Военна рампа“ РПЦ – С., от Т. А. Р. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., етническа принадлежност – персиец, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Самоличността на чужденеца е установена въз основа на представен национален паспорт С.. А № 45004721, издаден от И. на 04.03.2018 г., валиден до 04.02.2023 г.

С писмо рег. № УП-7717/11.01.2022 г. на ДАБ, началник отдел „ПМЗ - кв. Военна рампа“ е изискал от Държавна агенция "Национална сигурност" писмено становище по постъпилата молба за международна закрила.

От протокол рег. № УП-7717/21.01.2022 г. се установява, че на посочената дата с кандидата било проведено интервю, по време на което, Т. А. Р. А. заявил, че напуснал легално И., със самолет до Турция, на 09.11.2021 г. Заминал заедно с детето и съпругата си. В Турция останал един месец, докато чакал човека, който им помагал за пътуването да му потвърди, че всичко е готово. Казали му, че в паспортите им са положени оригинални румънски визи и му дали билет за автобус до България, от където трябвало да продължат пътуването си. Чужденецът считал, че пътували легално, с оригинални визи, но на българската граница разбрали, че визите били фалшиви. На 14.12.2021 г. били задържани от полицията, след което били закарани в затворен център на 05.01.2022 г. Първоначално искали да достигнат Германия при дъщеря му, но след като се объркали нещата и видели, че се отнасят добре с тях, тук им харесало. Споделил, че бил арестуван в държавата му по произход, заради посещението му на курсове по религиозното мистично течение Е.. Задържан бил два пъти. Не бил осъждан. За причините, поради които напуснал държавата си по произход, чужденецът посочил, че има влечение към течението Е.. За първи път

властите го задържали преди около 3 години, след което подписал декларация, че повече няма да посещава тези курсове. При второто му задържане, преди около 2 години и 6 – 7 месеца, отишли на работното му място, завързали му очите, качили го на кола и го откарали някъде. Две денонощия го държали, измъчвали го, гасили цигари в ръката му, били го, след което го качили в колата и го свалили някъде, откъдето успял да се прибере вкъщи, но не чувствал никаква сигурност. Бил заплашван по телефона, тормозили го и решил след две години и половина да сложи край на това и да напусне страната. През периода на заплахите не е имало реални действия. От него искали да се откаже от тези курсове, но той не искал, защото се чувствал добре като ги посещава. В И. не се е местил на друго място, тъй като вероятно са щели да го намерят, защото бил държавен служител. Бил служител в банка, имал служебна карта, която можел да представи. Споделил, че поради страх за живота си напуснал страната. Преди това работел 26 години в И. и се чувствал добре там. Не би се върнал в страната си по произход, тъй като няма сигурност за живота си там.

С оспореното в настоящото производство Решение № УПВР-1/25.01.2022 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ, на основание чл. 70, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, е отхвърлена молбата на Т. А. Р. А. за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган при ДАБ е приел, че не са налице материалноправните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Позовал се е на общата обстановка в И., която сама по себе си не давала основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г. Посоченият от чужденеца мотив да напусне страната си по произход не бил по причина на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и затова не можело да се оцени като релевантен за предоставянето на статут на бежанец мотив. Интервюиращият орган достигнал до извод, че на база на общата обществено-политическа и социално-икономическа обстановка в И., Т. А. направил неумел опит да представи собствена бежанска история, ползвайки общоизвестни за страната факти. Тези свои изводи интервюиращият орган мотивирал с липсата на конкретна информация по отношение на твърденията от чужденеца проблеми в страната му. Като недостоверни са приети думите на А. по време на проведеното с него интервю, относно твърденията му, че две години и половина никой не го е преследвал, но въпреки това той решил да напусне държавната си работа, където работел 26 години и да замине за Германия при дъщеря си от първия брак. От последното, интервюиращият орган достигнал до извод, че лице, изпитващо опасения за живота си не би потърсило „закрила“ само от определена държава. Така достигнал до заключение, че се касае за икономически мигрант, който след като бил заловен, преди да стигне до конкретната държава, подал молба за международна закрила с единствена цел да бъде пуснат от СДВНЧ Любимец. Формиран е извод, че чужденецът не бил в състояние да докаже, че спрямо него са били предприети някакви реални действия на преследване, нито от страна на държавен орган, нито от организация, на която държавата не желае или не може да противодейства. Възприемайки фактическата обстановка по гореописания начин, интервюиращият орган достигнал до извод, че изложените от чужденеца мотиви не са правнозначими за търсената защита. Решението е връчено на кандидата на 14.02.2022 г.

По делото е представено от жалбоподателя електронно съобщение -резолюция от

ислямски съд на Голям Т., в превод на български, съгласно което А. Т. следва да се яви в определеното време, за да даде обяснение във връзка с престъплението за организиране на курсове, пропагандиране и насърчаване на младежите към участие в движението на Е.-е-Х.. Представен е и документ именуван „Степен 1 Мрежа за космическо съзнание“, съдържащ снимка и имената на жалбоподателя.

От справка вх. № МД-268/21.04.2022 г. относно Ислямска република И. се установява, че Е.-е-Х. има за крайна цел постигането на единство с Б. чрез придобиване на знания за „междууниверсалната интелигентност/съзнание“. Течението не е войнствашо и не оспорва по никакъв начин легитимността на управляващите ирански власти, но въпреки това от страна на иранските власти е налице опозиция. И. режим цели спиране на разпространението на алтернативни тълкувания на шиитския дванайсетен ислям и изисква последователите на движението да насърчават разбирането на режима за шиитския ислям чрез своите курсове. Поради отказ от страна на Е.-е-Х. да се съобрази с исканията на властите, тъй като движението по съществуото си се противопоставя на фокусирането върху религията, иранската полиция и службите за сигурност заявяват на последователите, че иницирането или участието в курсове на Е.-е-Х. забранено. В справката е отразено, че до 2007 г. последователите на Е.-е-Х. не са имали проблеми с властите в И., но след това, поради нарастващата подкрепа към движението, иранските власти започнали да атакуват най-вече лица, които били много активни в дейностите на Е.-е-Х., включително инструктори в курсове на движението. Имало случаи на произволно арестуване или тормозени от властите, например срещу тези, които провеждали курсове. По време на арестите, арестуваните често били подлагани на натиск, включително и психически, от властите.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 84, ал. 2 ЗУБ от лице с правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – В. А.-П., на длъжност младши експерт в РПЦ – [населено място], ПМЗ[жк], определена за интервюиращ орган със Заповед № РД-05-786/ 09.12.2020 г. на председателя на ДАБ.

Решението е издадено след проведена ускорена процедура на основание и в срока по чл. 70, ал. 1 ЗУБ, според който, при наличие на основания по чл. 13, ал. 1, в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца, интервюиращият орган може да приложи ускорена процедура, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

В разглеждания случай интервюиращият орган е приел, че молбата на Т. А. Р. А. е явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗУБ, тъй като чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

Решението е неправилно.

При обсъждане на изнесените от кандидата факти и обстоятелства от личната му бежанска история административният орган неправилно е приел, че молбата е явно неоснователна. Първоначалното желание на чужденеца да напусне страната си по произход трайно, като се премести при негови роднини в Европа не означава, че не е налице реална, предстояща и възможна заплахата за живота, сигурността и неговите човешки права. Само на това основание, интервюиращият орган не може да определи

чужденеца като икономически мигрант. Видно от предоставената по делото справка, вх. № МД-268/21.04.2022 г. относно Ислямска република И., съдържаща информация за това какво представлява мистичното движение Е.-е-Х., иранските власти атакуват най-вече лица, които са активни в дейностите на Е.-е-Х., включително инструктори в курсове на движението. Имало случаи на произволно арестувани или тормозени ирански граждани от властите, като най-често атаката била срещу провеждащите курсове. По време на арестите, арестуваните често били подлагани на натиск от властите, включително и психически. Същевременно, пред съда бяха представени от жалбоподателя доказателства за членство към „Кръга на система за космическо съзнание“, както и електронно съобщение от Революционен ислямски съд на Голям Т., които не са оспорени от ответника.

При наличието на писмени данни за съществуващото напрежение в И., свързано с дейността на Е.-е-Х. и конкретни твърдения на чужденеца за осъществено спрямо него насилие, в качеството му на участник в посоченото движение, административният орган е формирал неправилен извод, че кандидатът се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Този извод противоречи на изложеното по време на проведеното интервю от жалбоподателя и се опровергава от представените по делото доказателства. До колко твърденията на Т. А. са обосновани, основателни и доказани е следвало да бъде преценено в производство по общия ред, след обсъждане на всички факти от личната история на търсещия закрила и задълбочена преценка на обстановката в И. по отношение на гражданите, свързани с дейността на Е.-е-Х..

По гореизложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон. Делото като преписка следва да бъде изпратено на председателя на ДАБ за образуване на производство за предоставяне на международна закрила и произнасяне по молба вх. № РД09-ВР-47 от 05.01.2022 г., подадена от Т. А. Р. А.. Административният орган следва да извърши всестранно и пълно изследване на фактите и обстоятелствата от личната история на кандидата, в т.ч. и въз основа на представените по делото от същия доказателства, както и на актуалната обстановка в И..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от Т. А. Р. А., гражданин на И., Решение № УПВР-1/25.01.2022 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на ДАБ за образуване на производство за предоставяне на международна закрила и произнасяне по молба вх. № РД09-ВР-47 от 05.01.2022 г., подадена от Т. А. Р. А., след изпълнение на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия:

